

มนุษยภิภาสาร

ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๓

พฤษภาคม-มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

เมื่อประเทศไทยจะปรับปรุงกฎหมาย
เกี่ยวกับเรื่อง

ห้ามมีภัก

สัมภาษณ์พิเศษรองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
กฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุ
การให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ

▶ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ร่วมเป็นเจ้าภาพในการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน รุ่นที่ ๑๘/๒๕๕๐ เมื่อเดือนเมษายน ๒๕๕๐ โดยมีสามเณร ๔๐ รูป เข้าร่วมบรรพชา ณ ศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ วัดบางสะแกใน แขวงตลาดพลู เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ซึ่งกิจกรรมนี้เป็นหนึ่งในโครงการ “กฤษฎีกาสამัคคี รวมพลังทำดี ถวายในหลวง” เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐

▶ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จัดพิธีสงฆ์นำพระพุทธรูปและรดน้ำขอพรผู้ใหญ่ เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๐ ณ ห้องประชุมปริดี พนมยงค์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เนื่องในสัปดาห์วันผู้สูงอายุแห่งชาติและวันสงกรานต์ ประจำปี ๒๕๕๐ โดยมีอดีตผู้บริหารและกรรมการกฤษฎีกาปัจจุบันให้เกียรติมาร่วมงาน ได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร.อักษราทร จุฬารัตน ประธานศาลปกครองสูงสุด ศาสตราจารย์ ดร.ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล ประธานกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๙ และท่านทักษพล เจียมวิจิตร กรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๘

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

คุณพรทิพย์ จาละ

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

นางสาวพวงเพชร สารคุณ

รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

นางจรียา เจียมวิจิตร

รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

นายอัษฎพร จารุจินดา

รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ

กรรมการร่างกฎหมายประจำ

นายสงขลา วิชัยชิตะ

กรรมการร่างกฎหมายประจำ

นายธรรมนิตย์ สุมนต์กุล

กรรมการร่างกฎหมายประจำ

นายนิพนธ์ สะกิมิ

กรรมการร่างกฎหมายประจำ

กองบรรณาธิการ

นางเน่งน้อย รัตนเสถียร

บรรณาธิการ

นายวรรณชัย บุญบำรุง

นางสาวจากรุวรรณ เองตระกูล

นายดิศศักดิ์ โหดระกิตต์

นายอภิมุข สุขประสิทธิ์

นายเชวง ไทยยิ่ง

นายปกรณ์ นิลประพันธ์

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นางสิรินันท์ ปานเสมอศรี

นางสาวพรเพ็ญ คำบุญวัฒน์

นางกรรณกนก ช่างกลิ้งเหมาะ

นางสาวรัชณี สังข์ทองงาม

นางชุตติมา ไหญ่น้อย

ส่วนช่วยอำนวยความสะดวกและประชาสัมพันธ์
สำนักอำนวยการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เลขที่ ๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๒๐๗, ๒๐๘

โทรสาร ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๒๑๓

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th

ออกแบบและจัดพิมพ์

บริษัท ไดเร็กซ์ แพลน จำกัด

โทร. ๐ ๒๖๔๒ ๕๒๔๑-๓,

๐ ๒๒๔๗ ๒๓๓๙-๔๐

www.DP1994.com

บทบรรณาธิการ

เบื้องโนวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำโครงการ “กฤษฎีกาสยามัคคี รวมพลังทำดี ถวายในหลวง” ประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆ ต่อเนื่องกันตลอดปี ๒๕๕๐ ทั้งกิจกรรมสาธารณประโยชน์และสาธารณกุศล เพื่อเทิดพระเกียรติและถวายเป็นพระราชกุศล และกฤษฎีกาสารจะได้นำภาพกิจกรรมดังกล่าวมาเผยแพร่ให้ทราบเป็นระยะๆ

สาระนั้นในกฤษฎีกาสารฉบับนี้ นำเสนอผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงาน เพื่อให้การบริการข้อมูลทางด้านกฎหมายแก่ส่วนราชการ หน่วยงานต่างๆ ตลอดจนประชาชนทั่วไปสามารถสืบค้นข้อมูลกฎหมายได้สะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น โดยการนำระบบการจัดแบ่งหมวดหมู่กฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกามาเป็นต้นแบบในการจัดระบบสืบค้นข้อมูลกฎหมายของสำนักงานซึ่งเรียกว่า THCA (Thai Code Annotated) สามารถติดตามรายละเอียดได้จากคอลัมน์เทคโนโลยีสารสนเทศ และสื่อบุพิเศษฉบับนี้ได้รับเกียรติจาก ท่านรองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา (นางจรียา เจียมวิจิตร) ในฐานะผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง (CIO) ของสำนักงานมาพูดคุยให้ทราบถึงความเป็นมาของการพัฒนาระบบสารสนเทศของสำนักงาน และแนวทางการพัฒนาต่อไป เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเป็นศูนย์กลางข้อมูลทางด้านกฎหมายของประเทศ สำหรับสาระนั้นกฎหมายและความเห็นทางกฎหมายที่น่าสนใจมีอยู่หลายเรื่อง อาทิ กฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่มีใช้ที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ พ.ศ. ๒๕๕๐ การมอบให้กรมประชาสัมพันธ์ดำเนินการส่งวิทยุโทรทัศน์ในระบบ ยู เอช เอฟ การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ฯลฯ ปิดท้ายด้วยข้อคิดดีๆ คือ “ทำดี ดีกว่าขอพร” จากพระธมมวิตุโก วัดเทพศิรินทราวาส

บรรณาธิการ

สารบัญ

ปฏิทินการปฏิบัติงานที่สำคัญของสำนักงาน _____ ๒

เทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบ THCA (Thai Code Annotated) _____ ๓

กฎหมายน่ารู้ _____ ๔

ข่าวแวดวงกฎหมาย ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องห้ามมีภักดิ์ _____ ๗

สื่อบุพิเศษ สัมภาษณ์รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา _____ ๙

ความเห็นทางกฎหมาย _____ ๑๓

เลาะรั้วกฤษฎีกา แผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) _____ ๒๐

ปฏิทินการปฏิบัติงานที่สำคัญ ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

▶ การบรรยายธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจัดบรรยายธรรม หลักสูตรคุณธรรมและจริยธรรมเพื่อราชการ ไสยะอาด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ วันศุกร์ที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เป็นการบรรยายธรรม ครั้งที่ ๗/๒๕๕๐ ในหัวข้อ “ทางสายกลาง” โดยพระมหาประนอม ธมฺมาลังกาโร วัดจากแดง จังหวัดสมุทรปราการ และวันศุกร์ที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๐ เป็นการบรรยายธรรม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๐ ในหัวข้อ “อานิสงส์ของการรักษาศีล” โดยพระราชวิสุทธิดิลก วัดสามพระยา ระหว่างเวลา ๑๒.๐๐-๑๓.๐๐ น. ณ ห้องประชุมปรีดี พนมยงค์ ชั้น ๓

▶ การอบรมและปฏิบัติธรรมเพื่อเฉลิมพระเกียรติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจัดอบรมและปฏิบัติธรรม ในหัวข้อ “การบริหารจิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน” ซึ่งเป็นกิจกรรมหนึ่งในโครงการกฤษฎีกาสამัคคี รวมพลังทำดี ถวายในหลวง เพื่อเฉลิมพระเกียรติเนื่องในวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา และเพื่อให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน มีความรู้ความเข้าใจหลักธรรมของพระพุทธศาสนา สามารถนำไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานและในชีวิตประจำวัน กำหนดจัดอบรมและปฏิบัติธรรม ในวันศุกร์ที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ระหว่างเวลา ๑๐.๐๐-๑๖.๐๐ น. โดยพระเทพดิลก วัดบวรนิเวศวิหาร ณ ห้องประชุมปรีดี พนมยงค์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

▶ การเสริมสร้างจริยธรรม ธรรมาภิบาล ตามรอยพระยุคลบาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การเสริมสร้างจริยธรรม ธรรมาภิบาล ตามรอยพระยุคลบาท” เพื่อสร้างแนวทางในการดำเนินชีวิตส่วนตัวและชีวิตการทำงานตามรอยพระยุคลบาท กำหนดจัดการฝึกอบรมให้แก่ลูกจ้างประจำและพนักงานราชการ จำนวน ๙๑ คน ระหว่างวันที่ ๑๖-๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๐ ณ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาเขาหินซ้อน อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา และสวนเมืองพร อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา

▶ กิจกรรมเพื่อน้องบ้านครุฑน้อย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดกิจกรรมเพื่อน้องบ้านครุฑน้อย ซึ่งเป็นกิจกรรมหนึ่งในโครงการกฤษฎีกาสามัคคี รวมพลังทำดี ถวายในหลวง เพื่อเฉลิมพระเกียรติเนื่องในวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ และเพื่อเป็นการช่วยเหลือเด็กผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติ โดยสำนักงานกำหนดไปมอบทุนการศึกษาและสิ่งของที่จำเป็นต่างๆ ให้แก่บ้านครุฑน้อย ในวันอังคารที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ ณ บ้านครุฑน้อย เขตราชบุรีบูรณะ กรุงเทพฯ

▶ วันต้นไม้ประจำปีของชาติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดกิจกรรมเนื่องในวันต้นไม้ประจำปีของชาติ ประจำปี ๒๕๕๐ ในวันพุธที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ โดยสำนักงานจะนำกล้าไม้ที่ได้รับความอนุเคราะห์จากสถานีเพาะชำกล้าไม้ พุทธมณฑล จำนวน ๕๐๐ ต้น ร่วมกันปลูกในบริเวณสำนักงาน และมอบให้เจ้าหน้าที่สำนักงานนำไปปลูกเองตามสะดวก เพื่อเป็นการสนองพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ในด้านป่าไม้และสิ่งแวดล้อม และยังเป็นการปลูกจิตสำนึกให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานมีความรักและหวงแหนช่วยกันดูแลรักษาต้นไม้ เพื่อสร้างความสมดุลคืนให้ธรรมชาติ

ระบบ THCA (Thai Code Annotated)

▶ ส่วนสารสนเทศ

THCA ย่อมาจาก Thai Code Annotated เป็นระบบงานของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ถูกพัฒนาขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการจัดแบ่งหมวดหมู่หรือกลุ่มกฎหมายอีกรูปแบบหนึ่งนอกเหนือไปจากการจัดแบ่งกลุ่มแบบเดิม โดยโครงสร้าง THCA นี้จะถูกจัดเป็นส่วนเพิ่มเติมของระบบ Virtual Library ซึ่งจะช่วยให้ประสิทธิภาพในการสืบค้นข้อมูลที่เป็นข้อมูลกฎหมาย โดยสามารถแสดงเส้นทางกฎหมาย (Route) ทุกเส้นทางที่ค้นพบ และสามารถเข้าไปดูกฎหมายรายฉบับหรือรายมาตราได้

ความเป็นมาของระบบสืบค้นข้อมูลกฎหมาย THCA จากการที่สำนักงาน ได้จัดทำระบบการสืบค้นข้อมูลโดยการค้นหาตามชื่อเรื่อง และการค้นหาจากเนื้อหากฎหมายในลักษณะ Full Text Search เมื่อทำการค้นหาจะได้ข้อมูลจำนวนมาก และมีส่วนหนึ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นของกฎหมายที่ต้องการ ทำให้เสียเวลาในการคัดเลือกเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการที่แท้จริง ถึงแม้ว่าสำนักงาน จะจัดทำดัชนีคำค้นโดยจำแนกตามตัวอักษร จำแนกตามผู้รักษาการตามกฎหมาย จำแนกตามหัวข้อเรื่อง และจำแนกตามปีที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษามาช่วยในการค้นหาข้อมูลที่ต้องการอีกทางหนึ่งแล้วก็ตาม ก็ยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการในการค้นหากฎหมายที่ตรงประเด็นในเวลาที่รวดเร็วได้ จึงได้ศึกษาการจัดกลุ่มกฎหมายของประเทศต่างๆ ในยุโรปและอเมริกา และได้นำการจัดแบ่งหมวดหมู่กฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา ที่เรียกว่า United States Code Annotated (USCA) มาเป็นแบบอย่าง

การจัดแบ่งกลุ่มกฎหมายแบบ THCA นี้ มีลักษณะเป็นการแบ่งกลุ่มกฎหมายตามเนื้อหาของกฎหมายที่เป็นเรื่องเดียวกันหรือมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ซึ่งมีรูปแบบการจัดแบ่งกลุ่มกฎหมายออกเป็นกลุ่มกฎหมายหลัก (Title), กลุ่มกฎหมายรอง (Sub-Title) และกลุ่มกฎหมายย่อยๆ ลงไปได้หลายระดับ คุณลักษณะของการแบ่งกลุ่มกฎหมายมีดังนี้

- การแบ่งกลุ่มกฎหมายหลัก (Title) ได้กำหนดขอบเขตของการจัดแบ่งไว้ไม่เกิน ๕๐ กลุ่มกฎหมาย
- มีกลุ่มกฎหมายรอง (Sub-Title) ซึ่งเกี่ยวข้องกับกลุ่มกฎหมายหลัก
- ภายใต้แต่ละกลุ่มกฎหมายจะประกอบด้วยชื่อกฎหมายต่างๆ ที่แสดงมาตราของกฎหมายหรือกฎหมายทั้งฉบับ ที่ถูกจัดไว้ในกลุ่มนั้น
- กฎหมายหนึ่งฉบับสามารถถูกจัดเข้ากลุ่มกฎหมายได้หลายๆ กลุ่ม

ระบบงาน THCA มีคุณสมบัติดังนี้

- การสืบค้นกฎหมายจากชื่อกลุ่มกฎหมาย ชื่อกฎหมายและเนื้อหากฎหมาย (Full Text Search)
- มีการแสดงผลการสืบค้นกฎหมายเป็นเส้นทาง
- มีการแสดงผลเอกสารกฎหมายทั้งฉบับและรายมาตรา ซึ่งแสดงเนื้อหากฎหมายได้ ๔ รูปแบบ ได้แก่ html, Word, pdf, tiff
- มีคำอธิบายขอบเขตและบทความวิชาการของกลุ่มกฎหมายในแต่ละระดับ
- มีคำอธิบายรายมาตรา การเชื่อมโยงข้อมูลกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาทั้งฉบับเต็มและฉบับย่อ คำพิพากษากฎีกา คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คำสั่งศาลปกครองสูงสุด คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล กฎหมายลูกบท และอื่นๆ □

หน้าจอหลักของโปรแกรม

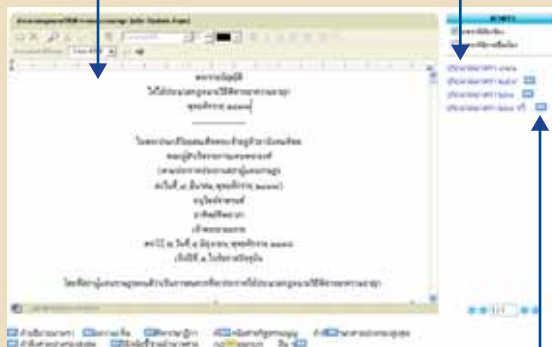
แถบแสดงรายชื่อกลุ่มกฎหมาย

แถบแสดงรายชื่อกฎหมาย

หน้าจอเมื่อเปิดดูเนื้อหากฎหมาย

แสดงเนื้อหากฎหมาย

แสดงมาตราที่เกี่ยวข้อง

ใช้เมาส์ดับเบิลคลิกเพื่อดูย่อความเห็น

กฎหมายที่น่าสนใจ

► ศูนย์ข้อมูลกฎหมายกลาง

กฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่มีไร่ที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน โดยเฉพาะ พ.ศ. ๒๕๕๐

กฎกระทรวงฉบับนี้เป็นการปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่มีไร่ที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ยกที่ราชพัสดุให้แก่ทางราชการ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์การคืนที่ราชพัสดุที่ได้มาอันเนื่องจากการเวนคืนให้แก่เจ้าของเดิมหรือทายาท ดังนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘

(๒) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘

(๓) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘

ข้อ ๒ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับแก่การโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่มีไร่ที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน โดยเฉพาะ

ข้อ ๓ การโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุจะกระทำได้แต่โดยการขาย การแลกเปลี่ยน การให้ หรือการโอนคืนให้แก่เจ้าของที่ดินที่ถูกเวนคืนหรือทายาท และจะต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเว้นแต่การโอนกรรมสิทธิ์ตามข้อ ๑๓

ข้อ ๔ ในการขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเพื่อโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุแปลงใด ให้ปลัดกระทรวงการคลังแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย อธิบดีกรมธนารักษ์ เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกรมที่ดิน ผู้อำนวยการสำนักประเมินราคาทรัพย์สินกรมธนารักษ์ หัวหน้ากลุ่มงานกฎหมาย กรมธนารักษ์ และผู้แทนส่วนราชการ หน่วยงาน หรือองค์กรของรัฐผู้ดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ในที่ราชพัสดุที่จะโอนกรรมสิทธิ์นั้นอีกไม่เกินสามคนเป็นกรรมการ และหัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาธุรกิจและศักยภาพที่ราชพัสดุดกรมธนารักษ์ เป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็น

ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ เพื่อเสนอขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการคณะหนึ่งหรือหลายคณะ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

ข้อ ๕ การขายและการแลกเปลี่ยนที่ราชพัสดุ ให้คณะกรรมการตามข้อ ๔ กำหนดมูลค่าของที่ราชพัสดุโดยประเมินจากราคาที่คาดว่าจะเป็นราคาซื้อขายจริงในท้องตลาดในปัจจุบัน และให้คำนึงถึงภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจ สภาพและที่ตั้งของที่ราชพัสดุ มูลค่าเพิ่มของที่ราชพัสดุในกรณีที่จะนำไปผนวกเข้ากับที่ดินของบุคคลอื่นที่ตั้งอยู่ติดกัน รวมทั้งความเหมาะสมและปัจจัยที่สำคัญอื่นๆ ที่จะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ทางราชการ

ในกรณี que เห็นเป็นการสมควรเพื่อประโยชน์ในการกำหนดมูลค่าของที่ราชพัสดุตามวรรคหนึ่งจะให้สถาบันวิชาชีพหรือบริษัทที่ปรึกษาทางด้านการประเมินอสังหาริมทรัพย์ ทำการศึกษาและประเมินราคา

ราชพัสดุเพื่อนำมาใช้เปรียบเทียบกับมูลค่าขั้นต่ำที่คณะกรรมการตามข้อ ๔ กำหนดไว้ก็ได้ ทั้งนี้ การให้สถาบันวิชาชีพหรือบริษัทที่ปรึกษาทางด้านการประเมินอสังหาริมทรัพย์ทำการดังกล่าวให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนด

สำหรับการขายที่ราชพัสดุตามข้อ ๖ (๒) กระทรวงการคลังอาจพิจารณากำหนดมูลค่าของที่ราชพัสดุได้ตามความเหมาะสมโดยไม่จำเป็นต้องกำหนดตามราคาซื้อขายจริงในท้องตลาดในปัจจุบันก็ได้

ข้อ ๖ การขายและการแลกเปลี่ยนที่ราชพัสดุ ให้กระทำโดยวิธีประมูลตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนด เว้นแต่การขายหรือการแลกเปลี่ยนดังต่อไปนี้ จะกระทำโดยวิธีอื่นก็ได้

(๑) การขายหรือการแลกเปลี่ยนกับสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือรัฐวิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคล

(๒) การขายที่ราชพัสดุตามโครงการของส่วนราชการหน่วยงาน หรือองค์กรของรัฐที่มีกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรีกำหนดขั้นตอนและวิธีการสำหรับกรณีนั้นไว้เป็นการเฉพาะ

(๓) การขายหรือการแลกเปลี่ยนซึ่งคณะกรรมการตามข้อ ๔ โดยความเห็นชอบของปลัดกระทรวงการคลัง เห็นว่าโดยสภาพไม่เหมาะสมที่จะกระทำโดยวิธีประมูล

ข้อ ๗ ที่ดินที่จะนำมาแลกเปลี่ยนกับที่ราชพัสดุอย่างน้อยต้องมีคุณลักษณะเบื้องต้น ดังต่อไปนี้

(๑) ตั้งอยู่ติดกับทางหลวงหรือทางสาธารณะที่สะดวกแก่

การคมนาคม หรือตั้งอยู่ติดกับที่ราชพัสดุที่มีทางเข้าออกสู่ทางหลวงหรือทางสาธารณะอยู่แล้ว

(๒) สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในทางราชการได้ตามความมุ่งหมาย โดยไม่ขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายอื่น

(๓) มีขนาดเหมาะสม หรือเมื่อนำไปผนวกเข้ากับที่ราชพัสดุที่ตั้งอยู่ติดกันแล้วจะมีขนาดเหมาะสมที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในทางราชการได้

การพิจารณากำหนดมูลค่าของที่ดินที่จะนำมาแลกเปลี่ยนกับที่ราชพัสดุ ให้ใช้หลักเกณฑ์ตามข้อ ๕ โดยอนุโลม

ข้อ ๘ การให้ที่ราชพัสดุจะกระทำได้เฉพาะเพื่อการศาสนา การสาธารณกุศล การสาธารณประโยชน์อย่างอื่น หรือการโอนคืนให้แก่ผู้ยกให้หรือทายาท

การให้ที่ราชพัสดุเพื่อการศาสนา การสาธารณกุศล หรือการสาธารณประโยชน์อย่างอื่นให้คำนึงถึงสภาพและที่ตั้งของที่ราชพัสดุกับความเหมาะสมและประโยชน์ที่จะเกิดแก่ประชาชนโดยส่วนรวมเป็นสำคัญ

ข้อ ๙ การโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุนั้นให้แก่ผู้ยกให้หรือทายาท จะกระทำได้เมื่อทางราชการไม่ประสงค์จะใช้ประโยชน์ในที่ราชพัสดุนั้นตามวัตถุประสงค์ของผู้ยกให้หรือมิได้ใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของผู้ยกให้ภายในระยะเวลาที่ผู้ยกให้กำหนดไว้ หรือภายในห้าปีนับแต่วันที่มีการยกที่ดินนั้นให้แก่ทางราชการ

เมื่อทางราชการไม่ประสงค์จะใช้ประโยชน์ในที่ราชพัสดุตามวัตถุประสงค์ของผู้ยกให้หรือเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งให้กรมธนารักษ์แจ้งให้ผู้ยกให้หรือทายาทมายื่นเรื่องขอรับที่ราชพัสดุดังกล่าวคืน โดยทำเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังภูมิลำเนาของผู้ยกให้หรือทายาท ในกรณีที่ไม่มีผู้รับหรือไม่รู้ตัวผู้รับหรือรู้ตัวแต่ไม่ทราบภูมิลำเนาให้ปิดประกาศแจ้งการคืนที่ราชพัสดุนั้นไว้ ณ ที่ตั้งแปลงที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดหรือสำนักงานที่ดินจังหวัดสาขา และสำนักงานเขตหรือที่ว่าการอำเภอแห่งท้องที่อันเป็นที่ตั้งของที่ราชพัสดุนั้น และประกาศในราชกิจจานุเบกษาด้วย

เมื่อพ้นกำหนดห้าปีนับแต่วันที่ผู้ยกให้หรือทายาทได้รับแจ้งหรือนับแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ปรากฏว่าผู้ยกให้หรือทายาทไม่มายื่นเรื่องขอรับที่ราชพัสดุนั้นคืน ทางราชการอาจนำที่ราชพัสดุนั้นไปใช้ประโยชน์ใดๆ ได้ตามที่เหมาะสม

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ปรากฏแก่ผู้ยกให้หรือทายาทว่าทางราชการไม่ได้ใช้ประโยชน์ในที่ราชพัสดุตามวัตถุประสงค์ของผู้ยกให้ภายในระยะเวลาที่ผู้ยกให้กำหนดไว้ หรือภายในห้าปีนับแต่วันที่มีการยกที่ดินนั้นให้แก่ทางราชการ ผู้ยกให้หรือทายาทอาจขอที่ราชพัสดุนั้นคืนได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อกรมธนารักษ์หรือส่วนราชการที่เป็นผู้ดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์ในที่ราชพัสดุดังกล่าว

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ว่าราชการประสงค์จะใช้ประโยชน์ในที่ดินที่ราชพัสดุ นั้นตามวัตถุประสงค์ของผู้ยกให้ แต่ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ทันกำหนด เวลา หรือประสงค์จะเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ต่างไปจากวัตถุประสงค์ ของผู้ยกให้ ให้ส่วนราชการที่ประสงค์จะใช้ประโยชน์ในที่ดินที่ราชพัสดุนั้น ทำความตกลงกับผู้ยกให้หรือทายาทเพื่อขอขยายระยะเวลาหรือ เปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์แล้วแต่กรณี ก่อนครบกำหนดเวลาตามที่ ผู้ยกให้กำหนดไว้ หรือก่อนครบกำหนดห้าปีนับแต่วันที่มีการยกให้ หากผู้ยกให้หรือทายาทไม่ให้ความยินยอมจนล่วงพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ก็ให้ดำเนินการโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินที่ราชพัสดุนั้นคืนให้แก่ผู้ยกให้หรือทายาท ต่อไป

ข้อ ๑๒ การโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินที่ราชพัสดุคืนให้แก่เจ้าของที่ดิน ที่ถูกเวนคืนหรือทายาทจะกระทำได้เมื่อที่ราชพัสดุดังกล่าวเป็นที่ราชพัสดุ ที่มีใช้ที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน โดยเฉพาะ ที่ได้มาอันเนื่องมาจากการเวนคืน และไม่มีการใช้ประโยชน์ ตามวัตถุประสงค์แห่งการเวนคืน และให้เรียกเงินคืนจากเจ้าของเดิมหรือ ทายาทด้วย

ในกรณีที่ปรากฏแก่เจ้าของที่ดินที่ถูกเวนคืนหรือทายาทว่าไม่มี การใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์แห่งการเวนคืนแล้ว ให้เจ้าของที่ดิน ที่ถูกเวนคืนหรือทายาทมีสิทธิยื่นคำขอรับคืนที่ดินที่ราชพัสดุต่อเจ้าหน้าที่ ที่มีอำนาจในการเวนคืน

ให้เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจในการเวนคืนส่งคำขอตามวรรคสอง และ เอกสารหลักฐานต่างๆ อันจำเป็น พร้อมความเห็นไปยังกรมธนารักษ์ เพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๓ การโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินที่ราชพัสดุเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการ ตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม กฎหมายว่าด้วยการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ หรือตามโครงการของส่วนราชการ หน่วยงาน หรือองค์กรของรัฐ ที่มีกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรีกำหนดขั้นตอนและ วิธีการสำหรับกรณีนั้นไว้เป็นการเฉพาะ ให้เสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวง การคลังเพื่อพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๑๔ การโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินที่ราชพัสดุตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในวันทีกฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการ ต่อไปตามกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๕ เมื่อกฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ ที่ราชพัสดุแปลงใด ที่พ้นกำหนดเวลาขอคืนตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ และผู้ยกให้หรือทายาทไม่ได้ยื่นเรื่องขอคืนภายในกำหนด เวลาดังกล่าว หากทางราชการได้ใช้ประโยชน์ในที่ดินที่ราชพัสดุแล้ว ให้ทาง ราชการใช้ประโยชน์ในที่ดินที่ราชพัสดุนั้นได้ต่อไป

ที่ราชพัสดุแปลงใดที่ผู้ยกให้หรือทายาทได้ยื่นเรื่องขอคืนเมื่อ พ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง และกระทรวงการคลังพิจารณาไม่คืนแล้ว ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับให้ ทางราชการมีสิทธิใช้ประโยชน์ในที่ดินที่ราชพัสดุนั้นได้ต่อไป

ข้อ ๑๖ ในกรณีทีระยะเวลา ในการขอทำความตกลงกับผู้ยกให้ หรือทายาทตามข้อ ๑๑ สำหรับ ที่ราชพัสดุแปลงใดได้สิ้นสุดไปแล้ว ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ หรือจะสิ้นสุดลงก่อนครบกำหนด เก้าสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ ใช้บังคับ โดยยังไม่มี การขอทำความตกลงนั้นมาก่อน หรือการทำให้ ความตกลงยังไม่แล้วเสร็จ ให้ถือว่า ระยะเวลาในการขอทำความตกลง ดังกล่าวยังคงมีอยู่ต่อไปจนครบ กำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ข้อ ๑๗ บรรดาระเบียบตาม กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราช บัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่ใช้อยู่ในวันทีกฎ กระทรวงนี้ ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวง นี้ จนกว่าจะมีระเบียบตามกฎ กระทรวงนี้ขึ้นใช้บังคับ

การดำเนินการออกระเบียบ ตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่ วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ หากไม่ สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรี ว่าการกระทรวงการคลังรายงาน เหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ □

(ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๖ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๐)

เกี่ยวกับเรื่องห้ามมีกิ๊ก

▶ สำนักกฎหมายต่างประเทศ/ฝ่ายพัฒนากฎหมาย

เมื่อกล่าวถึงคำว่า “กิ๊ก” คงเป็นที่คุ้นหูของผู้อ่านทุกท่านเป็นอย่างดี เพราะเป็นศัพท์ที่วัยรุ่นหรือแม้จะมีใช้วัยรุ่นแล้วก็ตาม นิยมนำมาใช้ในการเรียกขานการที่ไปมีคนรักอีกคนหนึ่งแต่เป็นคนรักที่ต้องมีไว้อย่างลับๆ เพราะกลัวว่าคนที่ได้รักใคร่ชอบอยู่เป็นตัวจริงจะรู้ ดังนั้นบทความนี้จึงจะนำท่านผู้อ่านไปดูว่าปัจจุบันประเทศไทยเรามีกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้หรือไม่ และหน้าตาของกฎหมายเหล่านั้นเป็นอย่างไร และจะมีการแก้ไขกฎหมายเหล่านี้ไปในแนวทางใด ซึ่งบทความนี้จะใช้ถ้อยคำที่ง่าย ๆ เพื่อให้บุคคลแม้จะมีได้มีความรู้ทางกฎหมายเข้าใจในเรื่องเหล่านี้ได้ง่ายขึ้น เพื่อจะได้ประพฤติปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องจะได้ไม่มีปัญหาครอบครัวเกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นน้อยที่สุด

เบื้องต้นกฎหมายที่ท่านผู้อ่านทุกท่านจะต้องรู้ไว้เกี่ยวกับเรื่องการห้ามมีกิ๊กนั้น คือประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บรรพ ๕ ว่าด้วยครอบครัว ซึ่งตามกฎหมายดังกล่าวได้กำหนดให้ชายหรือหญิงนั้นมีคู่ครองได้ตามกฎหมายเพียงคนเดียว จะมีมากกว่าหนึ่งคนมิได้ตามมาตรา ๑๔๕๒ ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “ชายหรือหญิงจะทำการสมรสในขณะที่ตนมีคู่สมรสอยู่ไม่ได้” (เว้นเสียแต่ที่ท่านผู้อ่านจะเป็นอิสลามิกชนในเขตจังหวัดปัตตานี นราธิวาส ยะลา หรือสตูล ซึ่งจะมีบทบัญญัติของกฎหมายให้นำหลักกฎหมายอิสลามว่าด้วยครอบครัวและ

มรดกใช้บังคับต่างหากที่อนุญาตให้ชายมีภริยาได้มากกว่าหนึ่งคน) นั้นหมายความว่าเมื่อชายหรือหญิงที่มีคู่สมรสโดยถูกต้องตามกฎหมายอยู่แล้วคือได้มีการจดทะเบียนสมรสกันโดยชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้วก็ถือว่าเป็นคู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย

แต่การที่ชายและหญิงจะเป็นสามีหรือภริยากันโดยชอบด้วยกฎหมายนั้นมิได้ หมายถึงการที่ชายและหญิงได้จัดการแต่งงานกันอย่างไร้เหตุ หรือต้องมีสินสอดทองหมั้นกันมากมาย เพียงแต่ชายและหญิงนั้นได้ทำการสมรสกันโดยถูกต้องตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ก็ถือว่าเป็นสามีและภริยากันโดยถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ซึ่งในเรื่องนี้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๔๕๕ ได้บัญญัติไว้ว่า “การสมรสจะทำได้ต่อเมื่อชายหญิงยินยอมเป็นสามีภริยากัน และต้องแสดงการยินยอมนั้นให้ปรากฏโดยเปิดเผยต่อหน้านายทะเบียนและให้นายทะเบียนบันทึกความยินยอมนั้นไว้ด้วย” ดังนั้น การที่จะเป็นสามีภริยากันโดยถูกต้องตามกฎหมายก็ต้องมีการจดทะเบียนกันต่อหน้านายทะเบียนโดยความยินยอมของทั้งสองฝ่ายคือทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิง และการจดทะเบียนนั้นก็ต่อหน้านายทะเบียนซึ่งก็คือนายอำเภอ

หรือปลัดอำเภอที่นายอำเภอมอบหมายสำหรับในต่างจังหวัด หรือถ้าเป็นในกรณีของกรุงเทพมหานครก็ต้องจดทะเบียนต่อผู้อำนวยการเขตหรือบุคคลที่ผู้อำนวยการเขตมอบหมาย และเมื่อชายหญิงได้ทำการจดทะเบียนสมรสดังกล่าวแล้วก็เป็นสามีภริยากันโดยถูกต้องตามกฎหมายหรือเป็นสามีภริยาที่กฎหมายได้เข้ามารับรู้แล้ว และก่อให้เกิดสิทธิหน้าที่ระหว่างสามีและภริยาขึ้น

คำถามต่อมาก็คือว่าเมื่อเป็นสามีภริยากันโดยชอบด้วยกฎหมายแล้วจะมาเกี่ยวข้องกับอย่างไรกับเรื่องการห้ามมีกิ๊ก ก็ต้องตอบว่าเมื่อเป็นสามีภริยากันแล้วก็จะมิชอบด้วยกฎหมายเรื่องห้ามมีกิ๊กที่กฎหมายบัญญัติห้ามไว้ก็คือบทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๕๑๖ (๑) ซึ่งเป็นหลักการของเหตุฟ้องหย่า ซึ่งมาตราดังกล่าวได้บัญญัติไว้ว่า “เหตุฟ้องหย่ามีดังต่อไปนี้ (๑) สามีอุบการะเล็งดูหรือยกย่องหญิงอื่นฉันทริยาหรือภริยามิชอบ อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้” นั้น หมายถึงว่าถ้าสามีกระทำการถึงขั้นที่เป็นการอุบการะหรือเล็งดูหรือยกย่องหญิงอื่นฉันทริยา ภริยาก็สามารถนำไปเป็นเหตุฟ้องหย่าได้ แต่ผู้ชายนั้นต้องกระทำถึงขั้นอุบการะเล็งดูหรือยกย่องหญิงอื่นฉันทริยาเท่านั้น แต่ถ้าผู้ชายได้ไปแอบมีผู้หญิงอื่นซึ่งในปัจจุบันก็คือการมีกิ๊กนั่นเอง ถ้าไม่ถึงกับขนาดเป็นการอุบการะหรือยกย่องผู้หญิงอื่นฉันทริยาที่ไม่สามารถที่จะนำไปเป็นเหตุฟ้องหย่าสามีของตนได้ ซึ่งผิดกับหญิงซึ่งไม่ต้องกับถึงขั้นอุบการะหรือยกย่องของชายอื่นฉันทริยาก็มีความผิดซึ่งฝ่ายชายสามารถนำไปเป็นเหตุฟ้องหย่าได้แล้ว

ดังนั้น ผู้หญิงและองค์กรที่เกี่ยวกับสิทธิสตรีต่างๆ ก็ได้พยายามเรียกร้องให้แก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพื่อความเท่าเทียมกันระหว่างชายหญิงมาโดยตลอด และในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันคือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ ซึ่งมีบทบัญญัติคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพ และความเสมอภาคบรรดาที่ชนชาวไทยเคยได้รับความคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขไว้ และได้มีการมองกันว่าบทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๕๑๖ (๑) นั้นสร้างความไม่เท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง เนื่องจากในกรณีที่ภริยาจะฟ้องหย่าสามีจะต้องได้ความว่าสามีมีการกระทำในลักษณะที่เป็นการอุบการะเล็งดูหรือยกย่องหญิงอื่นฉันทริยาจึงจะให้สิทธิแก่ภริยาในการฟ้องหย่าได้ แต่สำหรับกรณีของฝ่ายภริยาเพียงแต่ผิดพลาดไปเพียงครั้งเดียวกับผู้ชายอีกคนหนึ่งถึงขั้นที่เรียกว่ามีกิ๊ก และเป็นเหตุให้ฝ่ายชายนำมาเป็นเหตุฟ้องหย่าได้จึงเป็นเรื่องที่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างกันในระหว่างเพศหรือจะให้เข้าใจแบบภาษาชาวบ้านก็คือมันไม่มีความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิงนั่นเอง

ดังนั้น ขณะนี้จึงได้มีการเสนอขอแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้ซึ่งร่างกฎหมายดังกล่าวก็คือร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. ซึ่งอยู่ในระหว่างการ

พิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขบทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๕๑๖ (๑) ในเรื่องเกี่ยวกับเหตุฟ้องหย่าเสียใหม่หรือจะกล่าวเป็นแบบศัพท์สมัยใหม่ว่า จะกำหนดหลักเกณฑ์ของการห้ามมีกิ๊กของคู่สามีภริยาที่ชอบด้วยกฎหมายเสียใหม่ โดยได้บัญญัติว่า “เหตุฟ้องหย่ามีดังนี้ (๑) สามีหรือภริยาอุบการะเล็งดูหรือยกย่องผู้อื่นฉันทริยาหรือสามีหรือเป็นคู่หรือมีกิ๊ก อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้” ดังนั้น ต่อไปไม่ว่าผู้ชายไปอุบการะเล็งดูหรือยกย่องผู้หญิงหรือผู้ชายอื่นฉันทริยาหรือไปเป็นคู่กับภริยาของชายอื่น ฝ่ายหญิงก็นำมาเป็นเหตุฟ้องหย่าได้ เช่นเดียวกับฝ่ายหญิงถ้าไปอุบการะหรือยกย่องชายหรือหญิงอื่นฉันทริยาหรือไปมีคู่กับชายอื่น ฝ่ายชายก็นำไปเป็นเหตุฟ้องหย่าได้เช่นเดียวกัน

แต่ขณะนี้การแก้ไขกฎหมายในเรื่องนี้ยังมีได้ผ่านความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งก็ยังไม่เป็นที่แน่นอนว่าร่างกฎหมายฉบับนี้จะออกมาเป็นอย่างไร เพียงแต่นำมาแล้วสู้กันฟังว่า ตอนนี้มีแนวโน้มกำลังจะแก้กฎหมายการห้ามมีกิ๊กตามกฎหมายใหม่เกิดขึ้น ซึ่งเราในฐานะของประชาชนผู้ที่อยู่ภายใต้กฎหมายก็คงต้องปรับตัวกับกฎหมายที่จะนำมาบังคับใช้เกี่ยวกับเรื่องนี้ต่อไป □

นางจิริยา เจียมวิจิตร

CIO (Chief Information Officer)
ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง
รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

วิสัยทัศน์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กำหนดว่า “สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ดำรงไว้ซึ่งความเป็นองค์กรกลางทางกฎหมายของประเทศ ที่ได้รับการยอมรับเชื่อถือในการจัดทำกฎหมาย การให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาทางด้านกฎหมาย” การที่สำนักงานจะดำเนินการให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ จำเป็นต้องมีบุคลากรที่มีศักยภาพและมีเครื่องมือสนับสนุนการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากงานของสำนักงานเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลด้านกฎหมายเป็นจำนวนมาก สำนักงานจึงจำเป็นต้องมีข้อมูลด้านกฎหมายที่ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ และสามารถสืบค้นได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดเก็บข้อมูลทางด้านกฎหมายในระบบ Digital Library และเผยแพร่ในเว็บไซต์ของสำนักงาน (www.krisdika.go.th)

และมีหน่วยงานต่างๆ ขอเชื่อมต่อเครือข่ายหรือใช้ข้อมูลทางด้านกฎหมายของสำนักงานเป็นจำนวนมาก ผู้ที่ผลักดันและสนับสนุนให้การบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศทางกฎหมายของสำนักงานได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องก็คือผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง (CIO) (รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา (นางจิริยา เจียมวิจิตร)) ซึ่งเป็นผู้ที่เข้าใจ ให้ความสนใจและความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงาน ด้วยการเรียนรู้และลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ท่านมีทัศนคติในการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่น่าสนใจ กฤษฎีกาสาร ฉบับนี้ได้รับเกียรติจากท่านมาพูดคุย บอกเล่าถึงการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ถาม : ขอเรียนถามถึงบทบาทและภาระหน้าที่ CIO ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตอบ : ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูง (CIO ; Chief Information Officer) มีหน้าที่กำกับดูแล จัดทำแผนเทคโนโลยีสารสนเทศ และการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ตอบสนองต่องานของสำนักงานให้มากที่สุด ได้แก่ งานร่างกฎหมาย งานพัฒนากฎหมาย งานให้ความเห็นทางกฎหมาย และการเผยแพร่ข้อมูลทางกฎหมาย

ถาม : การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานจากอดีตถึงปัจจุบันมีความเป็นมาอย่างไร

ตอบ : สำนักงานเริ่มนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงานประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๓๒ โดยเริ่มจากการจัดวางระบบ จัดซื้อฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ และเริ่มจัดเก็บข้อมูลความเห็นทางกฎหมายของสำนักงานลงในระบบสารสนเทศ รวมทั้งข้อมูลกฎหมายอื่นๆ ได้แก่ พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา กฎหมายลำดับรองต่างๆ อาทิ กฎกระทรวง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ โดยใช้บุคลากรของสำนักงานในการจัดเก็บและตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล สำนักงานได้พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาเรื่อยๆ ตั้งแต่เริ่มต้น เปรียบเหมือนกับบ้านที่เจ้าของบ้าน ผู้อยู่อาศัยต้องใส่ใจดูแล ให้บ้านแลดูใหม่และสะดวกในการหยิบใช้เครื่องใช้ภายในบ้านอยู่เสมอ ฐานข้อมูลกฎหมายก็เช่นกัน ต้องได้รับการดูแลปรับปรุง พัฒนา ให้ทันสมัยและสะดวกในการสืบค้นข้อมูลอยู่เสมอ ดังนั้น สำนักงานจึงให้ความสำคัญกับการปรับปรุงพัฒนาระบบฐานข้อมูลกฎหมายมาโดยตลอด ในอดีตระบบยังไม่เสถียรมากนักเมื่อมีผู้ใช้งานพร้อมกันจำนวนมากๆ ระบบก็อาจจะล่ม ทำให้เข้าใช้งานไม่ได้เป็นเวลาหลายชั่วโมง แต่เมื่อปลายปี พ.ศ. ๒๕๔๙ สำนักงานได้ติดตั้งระบบสำรองข้อมูล ระบบรักษาความปลอดภัยเพื่อป้องกันไวรัสและแฮกเกอร์ ก็สามารถช่วยให้ระบบมีความเสถียรมากขึ้น นอกจากนี้ ในอดีตการค้นหาข้อมูลทางกฎหมายยังไม่สะดวก ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ได้มากนัก ปัจจุบันสำนักงานได้พัฒนาระบบการจัดหมวดหมู่ข้อมูลทางด้านกฎหมาย โดยนำระบบ THCA (Thai Code Annotated) มาใช้เพื่อให้การสืบค้นข้อมูลกฎหมายในระบบงานภายในของสำนักงานทำได้สะดวกและรวดเร็วมากขึ้น โดยระบบ THCA นี้ สามารถสืบค้นกฎหมายทั้งจากชื่อกลุ่มกฎหมาย ชื่อกฎหมาย และเนื้อหากฎหมายได้ สามารถแสดงผลเอกสารกฎหมายทั้งฉบับ และรายมาตราได้ทั้งรูปแบบ html, microsoft word, pdf และ tiff รวมทั้งสามารถเชื่อมโยงข้อมูลกับข้อมูลกฎหมายอื่นๆ เช่น ความเห็นทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกา คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด กฎหมายลำดับรอง เป็นต้น (ปัจจุบันเชื่อมโยงได้เฉพาะความเห็นทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกา) ซึ่งการนำระบบ THCA มาใช้ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสืบค้นข้อมูลกฎหมายได้มากขึ้น สามารถแสดงเส้นทางกฎหมาย (Route) ทุกเส้นทางที่ค้นพบ และสามารถเข้าไปดูกฎหมายฉบับหรือรายมาตราได้ และต่อไปถ้าสำนักงานมีงบประมาณเพียงพอและพัฒนาข้อมูลได้ดีมากขึ้น จะเปิดให้บริการระบบ THCA (Thai Code Annotated) ในการค้นหากฎหมายทางระบบอินเทอร์เน็ตด้วย

ปัจจุบัน ระบบสารสนเทศของสำนักงานถือว่าได้พัฒนาระบบมาจนเป็นที่น่าพอใจในระดับหนึ่ง ส่วนหนึ่งเป็นความสำเร็จจากความร่วมมือร่วมใจของบุคลากรในสำนักงาน ที่ช่วยกันพัฒนา ตรวจสอบความถูกต้อง จนกระทั่งระบบมีประสิทธิภาพมากขึ้น อย่างไรก็ตาม สำนักงานจะต้องพัฒนาต่อไปเพื่อให้สามารถสนองตอบความต้องการของผู้ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ถาม : ได้ตั้งเป้าหมายการพัฒนาาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาไว้อย่างไร

ตอบ : การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานนั้นมีเป้าหมายหลายส่วนด้วยกัน ในส่วนของการให้บริการข้อมูล สำนักงานมีเป้าหมายที่จะพัฒนาฐานข้อมูลกฎหมายให้ดีที่สุด สามารถสืบค้นได้ง่าย มีความถูกต้อง รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ให้ได้มากที่สุด และการที่สำนักงานจะสามารถให้บริการข้อมูลที่ดีได้ก็ต้องมีเครื่องมือพร้อม จึงได้ตั้งเป้าหมายในการปรับปรุงพัฒนาทั้งฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ให้มีประสิทธิภาพรองรับการทำงานทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้อย่างเพียงพอ และให้บุคลากรทุกคนของสำนักงานสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติงานได้ อีกเป้าหมายหนึ่งที่สำคัญก็คือ การพัฒนาบุคลากรในสำนักงานให้มีความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มมากขึ้น และมีปริมาณบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มมากขึ้นด้วย

ถาม : ระบบสารสนเทศช่วยสนับสนุนงานด้านการตรวจร่างกฎหมายและให้ความเห็นทางกฎหมายได้มากน้อยเพียงใด

ตอบ : ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีส่วนช่วยให้การพิจารณาตรวจร่างกฎหมายและการให้ความเห็นทางกฎหมายดำเนินการได้สะดวกและรวดเร็วมากขึ้น ทั้งในด้านของการสืบค้นข้อมูลกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งกฎหมายในประเทศและกฎหมายต่างประเทศ และเป็นเครื่องมือให้ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบ ติดตามผลการดำเนินงานได้ทุกขั้นตอน และทำให้ประหยัดเวลาในการทำงาน

ถาม : มีบุคคลภายนอกเข้ามาใช้ประโยชน์จากระบบสารสนเทศของสำนักงานมากน้อยเพียงใด และสำนักงานมีแนวทางการปรับปรุงระบบสารสนเทศอย่างไร

ตอบ : บุคคลภายนอกจะใช้บริการระบบสารสนเทศของสำนักงานโดยผ่านทางเว็บไซต์ www.krisdika.go.th ซึ่งได้รับความนิยมจากนักกฎหมาย นักเรียน นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปเพิ่มมากขึ้น เพราะสามารถเข้ามาค้นหาและอ่านกฎหมายได้ มีห้องสมุดกฎหมาย มีกฎหมายทุกฉบับที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน รัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติ ประมวลกฎหมาย สนธิสัญญา กฎหมายสำหรับประชาชน ความเห็นทางกฎหมาย คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ย่อคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ฯลฯ โดยมีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนนำไปเผยแพร่ซึ่งเป็นงานที่ต้องใช้เจ้าหน้าที่ช่วยตรวจสอบกลับกรอง ดูแลรักษาระบบให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ในปัจจุบันการเข้าถึงข้อมูลอาจไม่รวดเร็วทันใจนัก เนื่องจากมีผู้เข้าใช้ข้อมูลพร้อมกันจำนวนมาก ดังนั้น สำนักงานจึงมีแผนในการเตรียมปรับปรุงประสิทธิภาพของระบบให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อรองรับกับปริมาณการเข้าใช้งานที่เพิ่มมากขึ้น และต้องขยายโครงสร้างฐานข้อมูลให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการใช้งานของผู้ที่เข้ามาใช้ให้ได้มากที่สุด และรวดเร็วที่สุดด้วย นอกจากนี้ ยังต้องมีการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารให้เอื้อต่อการปฏิบัติงาน เพื่อสร้างขวัญกำลังใจให้บุคลากรทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความก้าวหน้าและปฏิบัติงานได้อย่างคล่องตัว โดยปรับระดับตำแหน่งให้เหมาะสมคล่องตัวในการปฏิบัติงาน รัฐบาลเคยมีนโยบายที่จะให้โครงสร้างของบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีสายการบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อ CIO ซึ่งถ้าทำได้อยากให้บุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีความก้าวหน้ามากกว่านี้

ถาม : การประสานงานด้านสารสนเทศกับหน่วยงานอื่นๆ

ตอบ : ปัจจุบันสำนักงานได้ให้บริการเชื่อมโยงฐานข้อมูลกฎหมายกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ รวมทั้งได้จัดฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ให้หน่วยงานนั้นๆ ได้ทราบและเข้าใจวิธีการใช้ฐานข้อมูลกฎหมายของสำนักงาน นอกจากนี้รัฐบาลได้อนุมัติให้จัดทำระบบเชื่อมโยงเครือข่าย ๔ หน่วยงานด้านการร่างกฎหมาย ระหว่างหน่วยงานที่มีการกิจเกี่ยวข้องกับงานร่างกฎหมาย เพื่อลดขั้นตอนในการร่างกฎหมายให้น้อยลง สามารถดำเนินการร่างกฎหมายได้เร็วขึ้น ได้แก่ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา แต่ขณะนี้ยังอยู่ในขั้นการทดลองใช้ระบบ ซึ่งยังมีปัญหาอุปสรรคในเรื่องของบุคลากรของแต่ละหน่วยงานที่ยังขาดความพร้อมและขาดความเข้าใจ รวมทั้งมีการเปลี่ยนแปลงเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานบ่อย ซึ่งสำนักงานจะได้ประมวลปัญหาอุปสรรคเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ถาม : ท่านคาดหวังอย่างไรเกี่ยวกับการให้บริการสารสนเทศของสำนักงานในอนาคต

ตอบ : หวังว่าในอนาคต สำนักงานจะให้บริการข้อมูลสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้รวดเร็ว โดยมีผู้ได้รับประโยชน์จากข้อมูลมากที่สุด และถ้าผู้ใช้งานระบบสารสนเทศของสำนักงานอยากจะติ-ชม หรือเสนอแนะในส่วนใด ก็สามารถติ-ชม แนะนำผ่านทางเว็บไซต์ www.krisdika.go.th ได้ ทางสำนักงานยินดีรับฟังและจะนำไปปรับปรุงให้ระบบมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ถาม : ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนางานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ตอบ : อุปสรรคหลักในการพัฒนางานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เรื่องแรกคือบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานมีไม่เพียงพอกับระบบที่ขยายใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ และสองงบประมาณมีจำกัด ไม่เพียงพอต่อการพัฒนาระบบให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ประการสุดท้ายเป็นเรื่องของบุคลากรในส่วนที่เป็นผู้ใช้บริการบางกลุ่มยังให้ความสนใจในระบบเทคโนโลยีน้อย และการที่บุคลากรไม่ใส่ใจในการดูแลรักษา ซึ่งอาจสร้างความเสียหายต่อระบบสารสนเทศโดยรวมได้ ซึ่งสำนักงานมีแผนดำเนินการพัฒนาบุคลากรอยู่อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บรรลุต่อเป้าหมายสูงสุด

ถาม : ผ่าข้อคิดแก่ผู้ที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศไปในทางที่ผิด

ตอบ : การปลูกฝังการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแก่เยาวชนในทางที่ถูกต้องเป็นสิ่งที่ดี โดยต้องเริ่มตั้งแต่พ่อแม่ ผู้ปกครองควรดูแลการใช้คอมพิวเตอร์ การใช้ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตของลูกหลานอย่างใกล้ชิด อย่าเอาคอมพิวเตอร์ไปไว้ในห้องนอนหรือห้องที่เป็นส่วนตัว เพราะเด็กอาจเข้าไปในเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมได้ นอกจากนี้ ยังควรให้คำแนะนำ ตักเตือนชี้ให้เห็นถึงผลเสียของการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ไม่ถูกต้อง เช่น การนำรูปของตนเองไปแสดงบนหน้าเว็บไซต์ อาจถูกนำไปตัดต่อเป็นภาพที่ไม่เหมาะสมแล้วส่งต่อกันไป ก็อาจทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงทั้งของตนเองและครอบครัวได้ เป็นต้น เทคโนโลยีเป็นสิ่งที่ดีเมื่อเราใช้อย่างสร้างสรรค์ ดังนั้น จึงอยากขอให้ทุกคนใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศไปในทางที่สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ □

ความเห็นทางกฎหมาย

ของคณะกรรมการกฤษฎีกา

▶ ศูนย์ข้อมูลกฎหมายกลาง

๑ การมอบให้กรมประชาสัมพันธ์ ดำเนินบริการส่งวิทยุโทรทัศน์ ในระบบ ยู เอช เอฟ

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) ได้ตกลงทำสัญญาให้บริษัท ส. จำกัด ปัจจุบันจดทะเบียน แปรสภาพนิติบุคคลและเปลี่ยนชื่อเป็น บริษัท อ. จำกัด เป็นผู้เข้าร่วมงานตามสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการ สถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ ต่อมาทั้งสองฝ่าย ได้เกิดข้อพิพาทและได้เสนอให้คณะอนุญาโตตุลาการ ชี้ขาด และศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตาม ศาลปกครองกลางที่ให้เพิกถอนคำชี้ขาดของคณะ อนุญาโตตุลาการ ส่งผลให้บริษัทฯ ต้องชำระเงิน ค่าตอบแทนรวมทั้งสิ้น ๒,๒๑๐ ล้านบาท พร้อมดอกเบี้ย ตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ ๕ วรรคสอง และค่าปรับ ตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ ๑๑ วรรคสอง เป็นเงิน รวมทั้งสิ้น ๙๗,๗๖๐ ล้านบาท ให้แก่ สปน.

เมื่อ สปน. ได้แจ้งให้บริษัทฯ ชำระเงินดังกล่าว แล้ว บริษัทฯ เพิกเฉยไม่ทำการชำระหนี้ หาก สปน. ใช้สิทธิตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ ๕ วรรคสอง และ ข้อ ๑๑ วรรคสอง แจ้งบอกเลิกสัญญากับบริษัทฯ แล้ว คลื่นความดีของสถานีโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ ดังกล่าว ต้องกลับคืนมาเป็นของ สปน. ในฐานะ หน่วยงานเจ้าของโครงการ สปน. จึงขอหารือว่า จะมอบให้กรมประชาสัมพันธ์ดำเนินการสถานี วิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ ดังกล่าวได้หรือไม่ เพียงใด

เมื่อ สปน. เป็นเจ้าของคลื่นความดี หากต่อมา ได้บอกเลิกสัญญาเข้าร่วมงานฯ สปน. ย่อมมีสิทธิ ในการใช้คลื่นความดีดังกล่าวต่อไป

แต่โดยที่การดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคมฯ และ กฎหมายว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ฯ

ด้วย เว้นแต่จะเป็นหน่วยงานที่ได้รับยกเว้นตามกฎหมาย ว่าด้วยวิทยุคมนาคมฯ สำหรับกรมประชาสัมพันธ์ซึ่ง เป็นหน่วยงานที่ได้รับยกเว้น ไม่ต้องขอรับใบอนุญาต ตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคมฯ และตาม กฎหมายว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ฯ สปน. จึงอาจมอบหมายให้กรมประชาสัมพันธ์เป็น ผู้ดำเนินการให้บริการส่งวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ ต่อไปได้ โดยมีข้อสังเกตว่าการที่ สปน. จะเข้าไป ดำเนินการใดๆ ควรตรวจสอบข้อสัญญาให้รอบคอบ รวมทั้งตรวจสอบข้อสัญญาเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ใน ทรัพย์สินตามข้อ ๑๓ และเกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการ ตามข้อ ๑๕ ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ ด้วย □

(เรื่องเสร็จที่ ๑๑๖/๒๕๕๐ บันทึกสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การมอบให้กรมประชาสัมพันธ์ ดำเนินบริการส่งวิทยุโทรทัศน์ในระบบ ยู เอช เอฟ, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑))

๒ ให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการ ในกิจการของรัฐ

ประเด็นที่หนึ่ง การกำหนดมูลค่าอาคารเพื่อ ใช้คำนวณวงเงินหรือทรัพย์สินของการลงทุน ในโครงการอนุญาตประกอบกิจการจำหน่ายสินค้า ปลอตอาคาร ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและ ท่าอากาศยานภูมิภาค และโครงการบริหารจัดการ กิจกรรมเชิงพาณิชย์ ณ อาคารผู้โดยสาร ท่าอากาศยาน สุวรรณภูมิ ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของพระราชบัญญัติ ว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการ ในกิจการของรัฐฯ หรือไม่

บทนิยาม “โครงการ” ในมาตรา ๕ แห่ง พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือ ดำเนินการในกิจการของรัฐฯ คณะกรรมการกฤษฎีกา ได้เคยวางบรรทัดฐานเกี่ยวกับวงเงินหรือทรัพย์สิน ไว้ว่า หมายถึง วงเงินหรือทรัพย์สินของการลงทุน ในกิจการของรัฐในส่วนของรัฐ และในส่วนของเอกชน ที่เข้าร่วมลงทุนในโครงการ ซึ่งจะทำให้โครงการนั้น บรรลุผล และสามารถดำเนินกิจการนั้นให้คงอยู่ได้ เช่น มูลค่าของที่ดิน อาคาร หรือทรัพย์สินในการ ดำเนินโครงการ เป็นต้น ทั้งนี้ ต้องพิจารณามูลค่าของ การลงทุนที่แท้จริงทั้งหมดตลอดทั้งโครงการ สำหรับการคำนวณมูลค่าของอาคารนั้น เห็นว่า การคำนวณ มูลค่าของอาคารเพื่อนำมารวมคำนวณมูลค่าการลงทุน ของโครงการอนุญาตประกอบกิจการจำหน่ายสินค้า

ปลอดอากรฯ และโครงการบริหารจัดการกิจกรรมเชิงพาณิชย์ ได้แก่ มูลค่าของอาคารที่แท้จริง เฉพาะส่วนที่อนุญาตให้เอกชนมีสิทธิเข้าใช้ในการดำเนินการหรือประกอบกิจการทั้งหมดในแต่ละโครงการ โดยไม่ต้องนำค่าเสื่อมราคาของอาคารมาคำนวณนับรวมด้วย

ประเด็นที่สอง การทำสัญญาอนุญาตประกอบกิจการจำหน่ายสินค้าปลอดอากร ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและท่าอากาศยานภูมิภาค และสัญญาโครงการบริหารจัดการกิจกรรมเชิงพาณิชย์ ณ อาคารผู้โดยสาร ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐหรือไม่ และในกรณีที่ทำสัญญาทั้งสองฉบับมิได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของพระราชบัญญัติดังกล่าว จะทำให้สัญญาดังกล่าวมีผลบังคับใช้หรือไม่ เพียงใด และ ทอท. จะต้องดำเนินการต่อไปอย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยวินิจฉัยว่า การให้เอกชนเข้าดำเนินการร้านค้าปลอดอากรและบริหารจัดการกิจกรรมเชิงพาณิชย์ในท่าอากาศยานของ ทอท. เป็นการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ ซึ่งเป็นเรื่องที่ ทอท. ในฐานะหน่วยงานเจ้าของโครงการจะต้องพิจารณารายละเอียดข้อเท็จจริงในการคำนวณมูลค่าการลงทุนของโครงการ และหากเห็นว่ามูลค่าการลงทุนของโครงการตามที่ ทอท. ประสงค์จะให้ดำเนินการมีวงเงินหรือทรัพย์สินตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาท การทำสัญญาเกี่ยวกับโครงการนั้น ทอท. ก็จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายต่อไป โดยคำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นด้วย

(เรื่องเสร็จที่ ๑๓๕/๒๕๕๐ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีโครงการอนุญาตประกอบกิจการจำหน่ายสินค้าปลอดอากร ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิและท่าอากาศยานภูมิภาค และโครงการบริหารจัดการกิจกรรมเชิงพาณิชย์ ณ อาคารผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ))

๓ การจัดหาที่อยู่อาศัยให้แก่ประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การที่เทศบาลได้นำเงินงบประมาณของตนเองไปดำเนินการจัดซื้อที่ดินและดำเนินการก่อสร้างที่อยู่อาศัยให้แก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อย ตามโครงการจัดหาที่อยู่ให้แก่ประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ดินดังกล่าวจะถือว่าเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามมาตรา ๑๓๐๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือไม่ อย่างไร

การที่เทศบาลจัดซื้อที่ดินมาโดยใช้งบประมาณของตนเองโดยมีวัตถุประสงค์ชัดเจนว่า เพื่อนำไปดำเนินการก่อสร้างบ้านพักอาศัยให้แก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อย ตามโครงการจัดหาที่อยู่อาศัยให้แก่ประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น นับได้ว่าการได้มานั้นแม้ไม่ได้มีวัตถุประสงค์จะใช้เพื่อสาธารณประโยชน์หรือสงวนไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกัน ก็ถือเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินธรรมดาตามนัยมาตรา ๑๓๐๔ ประกอบกับบอสังหาริมทรัพย์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับยกเว้นไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ ดังนั้น ที่ดินและบ้านพักอาศัยดังกล่าวจึงเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินที่เทศบาลสามารถโอนให้แก่ประชาชนได้ตามธรรมดา โดยไม่ต้องไปดำเนินการโอนโดยตราเป็นกฎหมายเฉพาะหรือพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๓๐๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือไม่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุฯ แต่อย่างใด

แต่อย่างไรก็ตาม การที่เทศบาลจะดำเนินการเรื่องใดๆ ก็ต้องเป็นเรื่องที่อยู่ในขอบอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น หรือตามที่มีกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น เมื่อพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มิได้ให้อำนาจเทศบาลเมืองในการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยไว้ ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจใหแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ก็มีได้ให้อำนาจการจัดสรรที่ดินและการสร้างบ้านขายซึ่งไม่ใช่การบริการสาธารณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอำนาจกระทำได้

(เรื่องเสร็จที่ ๑๕๖/๒๕๕๐ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติในการดำเนินการตามโครงการจัดหาที่อยู่อาศัยให้แก่ประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑))

ความเห็นทางกฎหมาย

ของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

▶ สำนักกฎหมายปกครอง

การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองเป็นวิธีการที่กฎหมายกำหนดไว้เพื่อเยียวยาแก้ไข เมื่อมีการออกคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพื่อเป็นมาตรการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน และเป็นการเปิดโอกาสให้ฝ่ายปกครองมีโอกาสรับรู้ข้อเท็จจริง เพื่อแก้ไขการสั่งการที่ผิดพลาดหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย การอุทธรณ์ จึงเป็นการตรวจสอบและแก้ไขความบกพร่องในการบริหารงานของฝ่ายปกครองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และลดปัญหาข้อพิพาทขึ้นสู่ศาล นอกจากนี้ การอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองถือเป็นขั้นตอนหนึ่งที่กฎหมายบังคับให้ต้องปฏิบัติ และเป็นเงื่อนไขในการฟ้องคดีต่อศาล โดยการอุทธรณ์จะต้องทำตามหลักเกณฑ์และวิธีการภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ซึ่งในบางกรณี คู่กรณีอาจยื่นอุทธรณ์ล่วงเลยระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ จึงมีผลทำให้ไม่มีสิทธิยื่นอุทธรณ์และเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองก็ไม่อาจรับอุทธรณ์ไว้พิจารณาได้ ทั้งที่การไม่ยื่นอุทธรณ์ภายในเวลาที่กำหนดนั้น อาจเกิดจากเหตุที่มีใช้ความผิดของผู้อุทธรณ์ ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์ ด้วยเหตุนี้ กฎหมายจึงได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอขยายระยะเวลาการอุทธรณ์ไว้ แต่ทั้งนี้ก็มีข้อจำกัดในการใช้สิทธิดังกล่าวด้วย สำหรับในประเด็นดังกล่าวนี้ ได้มีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองวางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับประเด็นการขอขยายระยะเวลาการอุทธรณ์ รวมถึงการรับเรื่องที่พ้นระยะเวลาการอุทธรณ์ในฐานะคำร้องเรียนไว้ในเรื่องเสรีจที ๒๑๓/๒๕๕๐^๑ ซึ่งเป็นการตอบข้อหารือของกองทัพอากาศโดยมีข้อเท็จจริงและประเด็นปัญหาข้อกฎหมายสรุปได้ดังนี้

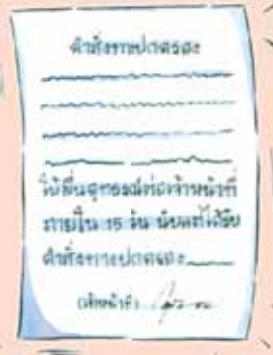
กองทัพอากาศได้ขอหารือเกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กล่าวคือ กองทัพอากาศได้ตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ ขึ้นสอบสวนกรณีเงินรายรับของโรงพยาบาลกองบินฯ ขาดบัญชี ผลการสอบสวนปรากฏว่า เรืออากาศโท ม. จงใจกระทำละเมิดเป็นเหตุให้เงินของโรงพยาบาลกองบินฯ ขาดบัญชี จึงต้องรับผิดชอบชดใช้เงินให้แก่ทางราชการ ซึ่งกระทรวงการคลังได้ตรวจสอบแล้ว

มีความเห็นว่า เรืออากาศโท ม. ได้อาศัยโอกาสในตำแหน่งหน้าที่กระทำทุจริต มิใช่กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ จึงต้องรับผิดชอบชดใช้เงินจำนวนดังกล่าว นอกจากนี้ นาวาอากาศโท ธ. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลกองบินฯ ได้ปล่อยปละละเลยไม่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของเรืออากาศโท ม. ทำให้เรืออากาศโท ม. เบียดบังเงินของทางราชการไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว พฤติการณ์ถือเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงจึงต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายแก่ทางราชการด้วย

ต่อมากองทัพอากาศได้มีหนังสือส่งคำสั่งกองทัพอากาศให้นาวาอากาศโท ธ. ชดใช้ค่าเสียหายแก่ทางราชการโดยส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ ซึ่งมีผู้ลงชื่อรับแทนเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๙ ต่อมา นาย บ. ในฐานะผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินการแตกต่างจาก นาวาอากาศโท ธ. ได้มายื่นหนังสือขอคัดเอกสารเพื่อนำไปใช้ในการจัดทำคำอุทธรณ์ และได้มีหนังสือขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๙ แจ้งว่า นาวาอากาศโท ธ. ได้รับทราบหนังสือแจ้งคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๙ และระยะเวลาที่กองทัพอากาศกำหนดให้นาวาอากาศโท ธ. ยื่นอุทธรณ์นั้นไม่เพียงพอแก่การจัดทำคำอุทธรณ์ เนื่องจาก นาวาอากาศโท ธ. ได้ยื่นคำร้องขอคัดเอกสารต่างๆ ซึ่งเป็นสาระสำคัญแก่การจัดทำคำอุทธรณ์จากกองทัพอากาศ แต่ยังไม่ได้รับเอกสารแต่อย่างใด จึงขอขยายเวลายื่นคำอุทธรณ์ออกไปอีก ๒๐ วัน นับจากวันครบกำหนดระยะเวลายื่นคำอุทธรณ์

กองทัพอากาศพิจารณาแล้วเห็นว่า ในการพิจารณาว่าจะให้นาย บ. ขยายระยะเวลายื่นคำอุทธรณ์หรือไม่นั้น กองทัพอากาศยังไม่เคยปฏิบัติมาก่อน และไม่แน่ใจว่าจะมีอำนาจตามกฎหมายที่จะขยายระยะเวลาให้ได้หรือไม่ จึงแจ้งให้นาวาอากาศโท ธ. รับมายื่นอุทธรณ์ภายในวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของการใช้สิทธิอุทธรณ์ และต่อมานาวาอากาศโท ธ. จึงได้มีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ โดยผู้บัญชาการทหารอากาศพิจารณาคำอุทธรณ์แล้วได้มีคำสั่งยืนยันตามความเห็นเดิม ที่ให้นาวาอากาศโท ธ. รับผิดชอบชดใช้เงิน และกองทัพอากาศได้มีหนังสือถึงปลัดกระทรวง

^๑บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่อง การขยายระยะเวลาอุทธรณ์และการรับอุทธรณ์ที่ยื่นเกินระยะเวลาไว้พิจารณา : กรณีการอุทธรณ์คำสั่งชดใช้ค่าสินไหมทดแทนของกองทัพอากาศ (เรื่องเสรีจที ๒๑๓/๒๕๕๐)

กลาโหมเพื่อพิจารณาสั่งการคำวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อไป ซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหมเห็นว่า กรณีนี้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ได้แก่ผู้บัญชาการทหารสูงสุด สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหมจึงได้มีหนังสือถึงผู้บัญชาการทหารสูงสุดเพื่อพิจารณาสั่งการคำวินิจฉัยอุทธรณ์ โดยกองบัญชาการทหารสูงสุดแจ้งว่า ขณะนี้ได้ล่วงเลยระยะเวลาที่จะพิจารณาคำอุทธรณ์แล้ว หากนาวาอากาศโท ธ. ยังไม่ได้รับหนังสือชี้แจงจากผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ ก็อาจยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ จึงขอให้กองทัพอากาศเตรียมรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อต่อสู้คดีต่อไป และกองทัพอากาศได้พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ส่วนที่ ๕ การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง มิได้กำหนดให้อำนาจเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองในการอนุญาตให้ขยายระยะเวลายื่นคำอุทธรณ์ไว้ ฉะนั้น เพื่อให้การพิจารณาเรื่องนี้เป็นไปด้วยความถูกต้องรัดกุม จึงขอหารือแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

๑. ตามหนังสือมอบอำนาจของนาวาอากาศโท ธ. ได้มอบอำนาจให้ นาย บ. เป็นตัวแทนดำเนินการเกี่ยวกับการขอคัดเอกสารและดำเนินคดีนั้น จะถือว่า นาวาอากาศโท ธ. แต่งตั้งให้นาย บ. ขอย้ายระยะเวลายื่นคำอุทธรณ์ต่อกองทัพอากาศ ตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ด้วยหรือไม่ และนาย บ. มีอำนาจขอย้ายระยะเวลาอุทธรณ์หรือไม่

๒. กองทัพอากาศมีอำนาจขยายระยะเวลายื่นคำอุทธรณ์ตามที่นาวาอากาศโท ธ. หรือผู้แทนมีหนังสือร้องขอหรือไม่ หากมีอำนาจให้ขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์ได้ จะเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายใด และควรขยายระยะเวลาให้กี่วัน

๓. ในการส่งหนังสือแจ้งคำสั่งกองทัพอากาศทางไปรษณีย์ตอบรับไปยังภูมิลำเนาของนาวาอากาศโท ธ.

ซึ่งปรากฏว่ามีผู้ลงชื่อรับแทน เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ เช่นนี้ จะถือว่านาวาอากาศโท ธ. ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าวเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันคือวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ ตามนัยมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ใช่หรือไม่ และนาวาอากาศโท ธ. จะต้องยื่นคำอุทธรณ์ต่อกองทัพอากาศภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันดังกล่าวคือภายในวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ ใช่หรือไม่ อย่างไร

๔. หากปรากฏว่านาวาอากาศโท ธ. ยื่นอุทธรณ์เกินระยะเวลาที่กำหนดในคำสั่งฯ กองทัพอากาศจะรับอุทธรณ์ดังกล่าวไว้พิจารณาได้หรือไม่ อย่างไร และเป็นไปตามข้อกฎหมายใด

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พิจารณาแล้วมีความเห็นแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า มาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ กำหนดว่า คู่กรณีมีสิทธิแต่งตั้งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนดแทนตนในกระบวนการพิจารณาทางปกครองได้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่านาวาอากาศโท ธ. ได้มีหนังสือมอบอำนาจให้นาย บ. เป็นตัวแทนดำเนินการเกี่ยวกับการขอคัดเอกสารและดำเนินคดีแทน ซึ่งการดำเนินคดีในที่นี้ย่อมหมายความรวมถึงการดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับการโต้แย้งและรักษาสิทธิตามกฎหมายของนาวาอากาศโท ธ. ทั้งการโต้แย้งคำสั่งทางปกครองต่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและการต่อสู้คดีในชั้นศาล ดังนั้น นาย บ. จึงมีอำนาจที่จะขอย้ายระยะเวลาอุทธรณ์แทนนาวาอากาศโท ธ. ได้

ประเด็นที่สอง เห็นว่า ระยะเวลาที่ระบุในคำสั่งกองทัพอากาศเป็นระยะเวลาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองที่มาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ กำหนดไว้ ระยะเวลาดังกล่าวจึงเป็นระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายกรณีจึงต้องพิจารณาว่า พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ มีบทบัญญัติที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ขยายระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายหรือไม่ ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ใดไม่อาจกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายได้ เพราะมีพฤติการณ์ที่จำเป็นอันมิได้เกิดขึ้นจากความผิดของผู้นั้น ถ้าผู้นั้นมีคำขอ เจ้าหน้าที่อาจขยายระยะเวลาและดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดที่ล่วงมาแล้วเสียใหม่ก็ได้ โดยต้องยื่นคำขอภายในสิบห้าวันนับแต่

วันที่พฤติการณ์เช่นว่านั้นสิ้นสุดลง ดังนั้น เมื่อระยะเวลาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองเป็นระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย โดยหลักการแล้วจึงอาจนำมาตรา ๖๖ มาใช้บังคับเพื่อขยายระยะเวลาอุทธรณ์ได้ ทั้งนี้ ภายใต้เงื่อนไขสองประการที่กำหนดไว้ในมาตราดังกล่าว ได้แก่

ประการที่หนึ่ง พฤติการณ์ที่ทำให้คู่กรณีไม่อาจกระทำการภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น จะต้องมิใช่ปัญหาข้อขัดข้องทั่วไปที่คู่กรณีอาจประสบได้ในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง แต่เป็นพฤติการณ์พิเศษที่ทำให้คู่กรณีไม่อาจกระทำการใดๆ ได้โดยสิ้นเชิง และพฤติการณ์ดังกล่าวมิได้เกิดจากความผิดของคู่กรณีเอง

ประการที่สอง คู่กรณีจะต้องมีคำขอขยายระยะเวลาอย่างช้าที่สุดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พฤติการณ์เช่นว่านั้นได้สิ้นสุดลง และเมื่อเจ้าหน้าที่ได้พิจารณาขยายระยะเวลาให้แล้ว คู่กรณีจะต้องกระทำการภายในระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่กำหนดด้วย

ประเด็นที่สาม เห็นว่า โดยที่มาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ กำหนดว่า การแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวัน นับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น กรณีที่หาหรือมานี้ปรากฏว่ากองทัพอากาศได้มีหนังสือแจ้งคำสั่งกองทัพอากาศ ให้นำอากาศโท ธ. โดยส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ และปรากฏหลักฐานตามใบตอบรับว่ามีผู้ลงชื่อรับหนังสือแทนเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๙ ดังนั้น แม้นว่าอากาศโท ธ. จะอ้างว่าได้รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๙ แต่ตามบทบัญญัติกฎหมายข้างต้นต้องถือว่านำอากาศโท ธ. ได้รับทราบคำสั่งตั้งแต่วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นวันที่มีผู้ลงชื่อรับหนังสือไว้แทนแล้ว กรณีจึงต้องยื่นอุทธรณ์คำสั่งภายใน ๑๕ วัน

นับแต่วันดังกล่าวตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ และโดยที่มาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดมิให้นับวันแรกแห่งระยะเวลาเริ่มเข้าด้วย วันสุดท้ายของการใช้สิทธิอุทธรณ์กรณีนี้จึงได้แก่ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ ดังนั้น การที่นำอากาศโท ธ. มายื่นหนังสืออุทธรณ์ที่กองทัพอากาศในวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ จึงเป็นการยื่นอุทธรณ์เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์ตามกฎหมาย

ประเด็นที่สี่ เห็นว่า ระยะเวลาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ หรือในกฎหมายอื่นนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อให้คำสั่งทางปกครองอาจถูกโต้แย้งโดยไม่มีที่สิ้นสุดอันจะทำให้เกิดความไม่มั่นคงแน่นอนทางกฎหมาย ระยะเวลาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองจึงเป็นระยะเวลาที่มีผลบังคับตั้งต่อคู่กรณีผู้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองและต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ กล่าวคือ กรณีที่มีการยื่นอุทธรณ์เมื่อล่วงพ้นระยะเวลาอุทธรณ์แล้ว คู่กรณีย่อมเสียสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาอุทธรณ์ ขณะเดียวกันเจ้าหน้าที่ย่อมไม่มีอำนาจที่จะรับคำอุทธรณ์ไว้พิจารณาเพื่อวินิจฉัยอุทธรณ์ ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่จะมีอำนาจรับอุทธรณ์ที่ล่วงเลยระยะเวลาไว้พิจารณาได้ก็แต่เฉพาะกรณีที่มิชอบด้วยกฎหมายกำหนดให้อำนาจไว้เท่านั้น เช่น กรณีของมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

อย่างไรก็ดี แม้เจ้าหน้าที่จะไม่มีอำนาจรับคำอุทธรณ์ที่ยื่นเกินระยะเวลาอุทธรณ์ที่กฎหมายกำหนดไว้พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ แต่โดยที่มาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ กำหนดให้เจ้าหน้าที่และผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่มีอำนาจเพิกถอนคำสั่งทางปกครองได้ ไม่ว่าจะพ้นขั้นตอนการกำหนดให้อุทธรณ์หรือให้โต้แย้งตามกฎหมายดังกล่าวหรือตามกฎหมายอื่นมาแล้วหรือไม่ ซึ่งเป็นอำนาจทั่วไปในการตรวจสอบควบคุมภายในฝ่ายปกครอง ดังนั้น เจ้าหน้าที่หรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่จึงอาจรับคำอุทธรณ์ที่ยื่นเกินระยะเวลานั้นไว้ในฐานะคำร้องเรียน เพื่อใช้เป็นข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาทบทวนคำสั่งทางปกครอง ซึ่งหากพิจารณาแล้วเห็นว่าสมควรแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองก็อาจเพิกถอนคำสั่งโดยดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๙ ถึงมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ □

ความเห็นทางกฎหมาย

ว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ)

การเรียกค่าสินไหมทดแทนคืนจากหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นสิทธิเรียกร้องที่เกิดจากการที่เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เสียหายไปก่อนโดยที่ตนไม่ต้องรับผิดในความเสียหายนั้น ซึ่งโดยทั่วไปการใช้สิทธิดังกล่าวเป็นการอาศัยสิทธิที่สืบเนื่องมาจากความรับผิดในมูลละเมิด แต่อย่างไรก็ตาม ได้มีความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ)^๑ วางหลักที่น่าสนใจในกรณีดังกล่าวว่าสิทธิเรียกร้องตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ อาจเกิดขึ้นจากมูลสัญญา (ประนีประนอมยอมความ) ก็ได้ จึงไม่จำเป็นต้องเกิดจากความรับผิดในมูลละเมิดเสมอไป และหน่วยงานของรัฐจะต้องรับผิดในความเสียหายก็ต่อเมื่อเข้าหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ กล่าวคือ เจ้าหน้าที่จะต้องกระทำละเมิด หากเจ้าหน้าที่มิได้กระทำละเมิดแล้ว หน่วยงานย่อมไม่มีความรับผิดแต่อย่างใด ซึ่งความเห็นดังกล่าวมีข้อเท็จจริงและประเด็นปัญหาสรุปได้ ดังนี้

กรมทรัพยากรธรณีได้ขอหารือ สรุปได้ว่า กรมทรัพยากรธรณีมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดกรณีบริษัท ส. จำกัด มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เรียกค่าสินไหมทดแทนจากการที่นาย จ. เจ้าหน้าที่ของกรมทรัพยากรธรณี ขับรถยนต์ของ

กรมทรัพยากรธรณีด้วยความประมาทชนรถยนต์แท็กซี่เป็นเหตุให้รถยนต์แท็กซี่เสียหลักชนรถโดยสารของบริษัท เสียหาย โดยเรียกค่าซ่อมแซมและค่าขาดประโยชน์ รวมทั้งสิ้น ๔๗,๗๘๒.๙๒ บาท

คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ สอบสวนแล้วเห็นว่า ความเสียหายดังกล่าวเกิดขึ้นระหว่างนาย จ. เดินทางไปราชการจึงเป็นความเสียหายที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติหน้าที่ แต่โดยที่นาย จ. ได้ใช้ความระมัดระวังซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์แล้ว ทั้งความเสียหายเกิดขึ้นจากความประมาทของผู้ขับรถยนต์แท็กซี่เอง นาย จ. จึงไม่ต้องรับผิดในความเสียหายที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ กรมทรัพยากรธรณีได้เห็นชอบกับความเห็นของคณะกรรมการดังกล่าว

ต่อมานางหรือนางสาว ธ. ผู้ขับรถยนต์แท็กซี่ได้เป็นโจทก์ฟ้องนาย จ. เป็นจำเลยในคดีแพ่งต่อศาลแพ่งนครปฐม โดยศาลพิพากษาเสร็จเด็ดขาดไปตามสัญญาประนีประนอมยอมความ ซึ่งจำเลยยอมรับผิดต่อโจทก์ในยอดเงิน ๗๐,๐๐๐ บาท โดยขณะนี้ได้ผ่อนชำระครบถ้วนแล้ว นาย จ. จึงได้มายื่นคำขอรับค่าเสียหายที่ได้ชำระจำนวน ๗๐,๐๐๐ บาท คืนจากกรมทรัพยากรธรณี กรมทรัพยากรธรณีจึงขอหารือ ดังนี้

๑. นาย จ. จะมีสิทธิเรียกร้องเงินส่วนตัวที่ได้จ่ายค่าเสียหายไปก่อนแล้วคืนจากกรมทรัพยากรธรณีได้หรือไม่ อย่างไร

๒. การใช้สิทธิเรียกร้องดังกล่าวเป็นกรณีที่นาย จ. ใช้สิทธิเกินอายุความ ๑ ปี ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ หรือไม่ อย่างไร

๓. หากนาย จ. ไม่มีสิทธิเรียกร้องดังกล่าวแล้วจะมีวิธีดำเนินการอย่างไรให้เกิดความเป็นธรรมแก่นาย จ.

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยมีผู้แทนของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรมทรัพยากรธรณี) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่ากรณีนี้มีการฟ้องร้องเป็นคดี ๔ คดี กล่าวคือ

^๑บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การเรียกค่าสินไหมทดแทนคืนจากหน่วยงานของรัฐ : กรณีเจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดได้ทำสัญญาประนีประนอมยอมความกับผู้เสียหาย (เรื่องเสร็จที่ ๑๒๖/๒๕๕๐)

คดีที่หนึ่ง พนักงานอัยการฟ้องนาย จ. เป็นคดีอาญาต่อศาลแขวงนครปฐม ฐานความผิดขบถ โดยประมาทอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลและทรัพย์สินผู้อื่น และเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส ไม่หยุดรถให้ความช่วยเหลือและแจ้งเหตุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ใกล้เคียงทันที โดยขณะนั้นคดีอยู่ในระหว่างพิจารณาของศาลฎีกา

คดีที่สอง บริษัท ส. จำกัด เป็นโจทก์ฟ้องนาย จ. เป็นจำเลยที่ ๑ และกรมทนายการรรถณีเป็นจำเลยที่ ๒ ในคดีแพ่งต่อศาลแขวงดุสิต เรียกค่าเสียหายในมูลละเมิดซึ่งศาลได้มีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งรับฟ้องจำเลยที่ ๑ เนื่องจากเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ของจำเลยที่ ๒ ซึ่งไม่อาจถูกฟ้องได้ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และปัจจุบันศาลได้สั่งจำหน่ายคดีชั่วคราวเพื่อรอฟังผลในคดีอาญา

คดีที่สาม สหกรณ์ ท. จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของรถยนต์แท็กซี่ เป็นโจทก์ฟ้อง นาย จ. เป็นจำเลยในคดีแพ่งต่อศาลจังหวัดนครปฐม เรียกค่าเสียหายในมูลละเมิด โดยศาลพิพากษาถึงที่สุดให้จำเลยชำระเงินแก่โจทก์จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท

คดีที่สี่ เป็นคดีที่นางหรือนางสาว ธ. ฟ้องนาย จ. ต่อศาลแขวงนครปฐมซึ่งมีคำพิพากษาให้นาย จ. ชำระเงินแก่โจทก์จำนวน ๑๕๔,๑๓๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อไปจนกว่าจะชำระเสร็จ แต่ต่อมา นาย จ. ยื่นคำขอต่อศาลให้พิจารณาต่อไปเนื่องจากขาดนัดพิจารณาซึ่งศาลมีคำสั่งอนุญาตและได้มีคำพิพากษาดังข้อเท็จจริงที่กล่าวข้างต้น

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้วเห็นว่าประเด็นที่จะต้องพิจารณาเฉพาะประเด็นที่ว่า การที่นาย จ. ได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายในคดีที่สี่ นาย จ. จะมีสิทธิเรียกให้กรมทนายการรรถณีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนคืนหรือไม่อย่างไร โดยเห็นว่า การที่กรมทนายการรรถณีมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ เนื่องจากผู้เสียหายยื่นคำขอเป็นหนังสือเรียกค่าสินไหมทดแทนตามข้อ ๓๓ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และกรมทนายการรรถณีมีความเห็นตามคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ ว่านาย จ. ไม่ต้องรับผิดดังกล่าวไว้ข้างต้นแล้ว จึงถือได้ว่า นาย จ. ไม่ได้กระทำละเมิดต่อผู้เสียหาย ประกอบกับข้อเท็จจริงในศาลในคดีที่สองยังไม่เป็นที่ยุติ มีผลให้ในชั้นนี้กรมทนายการรรถณีไม่ต้องรับผิดต่อผู้เสียหายตาม

มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดต่อผู้เสียหายเฉพาะกรณีเจ้าหน้าที่ของตนกระทำละเมิดต่อผู้เสียหายเท่านั้น เมื่อกรมทนายการรรถณียังไม่ต้องรับผิด กรณีจึงยังไม่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๗๐,๐๐๐ บาท คืนแก่นาย จ. ทั้งนี้ จนกว่าคดีที่สองจะถึงที่สุดทำให้ข้อเท็จจริงในชั้นศาลที่กรมทนายการรรถณีเป็นจำเลยเป็นที่ยุติ และหากข้อเท็จจริงในคดีที่สองปรากฏว่ากรมทนายการรรถณีต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่บริษัท ส. จำกัด แล้ว นาย จ. จึงจะมีสิทธิเรียกให้กรมทนายการรรถณีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนคืนได้ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ แต่นาย จ. จะเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนคืนได้เท่าใดนั้น ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๙ ที่กล่าวไว้ข้างต้น ประกอบกับข้อ ๓๔ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ กล่าวคือ กรมทนายการรรถณีต้องแต่งตั้งคณะกรรมการชั้นพิจารณาวานาย จ. จะต้องรับผิดในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยหรือไม่ และจำนวนเท่าใด และนาย จ. ได้ใช้สิทธิภายในกำหนดอายุความ ๑ ปี นับแต่วันที่นาย จ. ได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายหรือไม่อย่างไรก็ตาม หากข้อเท็จจริงในคดีที่สองปรากฏว่ากรมทนายการรรถณีไม่ต้องรับผิด นาย จ. ย่อมไม่มีสิทธิเรียกให้กรมทนายการรรถณีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนคืนแก่ตนได้ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม □

แผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan)

เพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์

ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐

▶ กลุ่ม ก.พ.ร. / ส่วนนโยบายและแผน
สำนักอำนวยการ

คำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ มิติที่ ๔ มิติ ด้านการพัฒนาองค์กร ตัวชี้วัดที่ ๑๒ ระดับความสำเร็จของการจัดการความรู้เพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์ กำหนดให้สำนักงานจัดทำแผนการจัดการความรู้ โดยคัดเลือกประเด็นยุทธศาสตร์จากแผนปฏิบัติราชการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๑ จำนวน ๒ ประเด็นยุทธศาสตร์

สำนักงานคัดเลือกประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ “การพัฒนาหลักการเนื้อหาและการบังคับใช้กฎหมายหรือกฎระเบียบ” องค์กรความรู้ที่จำเป็นคือ **ความรู้ในการร่างกฎหมาย** และประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ “การเป็นศูนย์กลางข้อมูลทางกฎหมาย” องค์กรความรู้ที่จำเป็นคือ **ความรู้ในการจัดทำความเห็นทางกฎหมาย** มาจัดทำแผนการจัดการความรู้ เนื่องจากเป็นองค์กรความรู้ที่สอดคล้องกับภารกิจหลักของสำนักงาน มีความจำเป็นต้องพัฒนาให้บุคลากรเกิดองค์ความรู้ที่เหมาะสมและสามารถนำไปใช้อย่างเป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยกำหนดเป็นแผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) จำนวน ๒ แผน คือ

แผนการจัดการความรู้แผนที่ ๑ ความรู้ในการร่างกฎหมาย ประกอบด้วยกิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ ๑. การรวบรวมคำสั่งและมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการร่างกฎหมาย

กิจกรรมที่ ๒. การรวบรวมและสังเคราะห์แบบการร่างกฎหมายที่ควรรู้

กิจกรรมที่ ๓. การประชุมฝ่ายร่างกฎหมาย (ประชุม Staff ฝ่ายร่างกฎหมายและฝ่ายสนับสนุน)

กิจกรรมที่ ๔. เล่าสู่กันฟัง

กิจกรรมที่ ๕. การตั้งทีม KM Young Elite (การจัดทำร่างกฎหมาย)

กิจกรรมที่ ๖. การจัดทำ BLOG ชุมชนคนจัดทำร่างกฎหมาย (ในระบบ Digital Library ตู๋ “รวมบทวิเคราะห์กฎหมาย”)

กิจกรรมที่ ๗. พบผู้บริหาร

กิจกรรมที่ ๘. การรวมเกิร์ตความรู้การจัดทำร่างกฎหมาย (ใน Website, Digital Library, Krisdika Focus และจุลสารกฤษฎีกาสาร)

แผนการจัดการความรู้แผนที่ ๒ ความรู้ในการจัดทำความเห็นทางกฎหมาย ประกอบด้วยกิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ ๑. การรวบรวมคำสั่งและมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการจัดทำความเห็นทางกฎหมาย

กิจกรรมที่ ๒. วิเคราะห์ความเห็นทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่มีการหารือประจำ เช่น ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการแทนความเห็นเกี่ยวกับการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ความเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบครองส่วนท้องถิ่น

กิจกรรมที่ ๓. การตั้งทีม KM Young Elite (การให้ความเห็นทางกฎหมาย)

กิจกรรมที่ ๔. จัดทำ BLOG ชุมชนคนให้ความเห็นทางกฎหมาย ในระบบ Digital Library

กิจกรรมที่ ๕. เล่าสู่กันฟัง

กิจกรรมที่ ๖. พบผู้บริหาร

กิจกรรมที่ ๗. การรวมเกิร์ตความรู้การให้ความเห็นทางกฎหมาย (ใน Website, Digital Library, Krisdika Focus และจุลสารกฤษฎีกาสาร)

สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ สำนักงานสามารถดำเนินการตามตัวชี้วัด “ระดับความสำเร็จของแผนการจัดการความรู้เพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์” บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย โดยได้คะแนนการประเมินผล ๕ คะแนนเต็ม สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการตามแผนการจัดการความรู้ให้บรรลุตามเป้าหมาย โดยมีผู้นำรุ่นใหม่ด้านการจัดการความรู้ (KM Young Elite) ผลักดันให้ผลการดำเนินงานของแต่ละกิจกรรมบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามตัวชี้วัดและเป้าหมายที่กำหนดไว้ □

- ▶ **คุณพรทิพย์ จาละ** เลขาธิการคณะกรรมการการกฤษฎีกาพร้อมคณะผู้บริหารระดับสูงเยี่ยมชมกิจกรรมระหว่างปิดภาคเรียนของบุตรหลานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ ซึ่งจัดขึ้นเพื่อเป็นสวัสดิการแก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน โดยมีการเรียนการสอนวิชาต่างๆ อาทิ ภาษาอังกฤษ ศิลปะ การแสดง การขับร้อง ฯลฯ โดยเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้สอนและดูแลรับผิดชอบ เพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ ซึ่งมีเด็กๆ เข้าร่วมกิจกรรมจำนวน ๒๑ คน ดำเนินการระหว่างวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐

- ▶ สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา จัดบรรยายพิเศษ เรื่อง “กฎหมายรัฐธรรมนูญของประเทศสหรัฐอเมริกา” โดย Professor John B. Attanasio คณบดีคณะนิติศาสตร์ Southern Methodist University ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายรัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกา ในวันพฤหัสบดีที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๐ เวลา ๑๐.๓๐ น.- ๑๒.๓๐ น. ณ ห้องประชุมปริทัศน์ พนมยงค์ สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

- ▶ สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา โดยสำนักกฎหมายปกครองร่วมกับสถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร จัดสัมมนาบุคลากรเพื่อการปฏิบัติราชการตามกฎหมายปกครอง จำนวน ๖ รุ่น ผู้เข้าร่วมสัมมนาเป็นเจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร จำนวน ๖๖๐ คน ในระหว่างเดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๐ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ ความสามารถในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบได้ถูกต้องตามเนื้อหาสาระของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาทงปกครอง พ.ศ.๒๕๔๒

“ทำดี ดีกว่าขอพร จงเลือกทำแต่กรรมที่ดีๆ นะ”

เตือนให้เตรียมตัวไว้ดำเนินชีวิตต่อไป เป็นคำแทนคำอวยพรอย่างสูงสุดประกอบด้วยเหตุผล เมื่อทำกรรมดีแล้ว ไม่ให้พรก็ต้องดี เมื่อทำชั่วแล้วจะมาเสกสรรปั้นแต่งอวยพรอย่างไรก็ดีไม่ได้ ทำชั่วเหมือนโยนหินลงน้ำ หินจะต้องจมทันที ไม่มีผู้วิเศษใดๆ จะมาเสกเป่าอวยพรอ่อนหวานขอร้อง ให้หินลอยขึ้นมาได้ ทำกรรมชั่วจะต้องล่มจมปนเปื้อนเสียราศีเกียรติคุณชื่อเสียง เหมือนก้อนหินหนัก จมลงไปอยู่กับโคลนใต้น้ำ ทำดีเหมือนน้ำมัน เมื่อเทลงน้ำย่อมลอยเป็นประกายมันปลาบอยู่เหนือน้ำ

ทำกรรมดีย่อมมีสง่าราศี มีเกียรติคุณชื่อเสียง มีแต่คนเคารพนับถือยกย่องบูชาเฟื่องฟู ลอยเหมือนน้ำมันลอยน้ำ ถึงจะมีศัตรูหมุ่ร้ายจงใจเกลียดชังมุ่งร้ายอิจฉาริษยาแข่งด่าให้จม ก็ไม่สามารถจะเป็นไปได้ กลับจะแพ้เป็นภัยแก่ตัวเอง ขอให้จงตั้งใจกล้าหาญพยายามทำแต่กรรมดีๆ โดยไม่มีความเกรงกลัวหวั่นไหวต่ออุปสรรคใดๆ ทั้งสิ้น ผู้ที่มีความเลื่อมใสในคุณพระรัตนตรัย ผู้ที่มีโชคดี ผู้ที่มีความสุข และผู้ที่มีความเจริญ ประสงค์ใดสำเร็จสมประสงค์ก็คือ ผู้ที่ประกอบกรรม ทำแต่ความดีอย่างเดียวนั่นเอง

โอวาทของท่าน สมุทวิตถุโก
วัดเทพศิรินทราวาส กรุงเทพมหานคร